

Een onverwachte ontdekking in Duitsland

Door Tammo Katuin, 5 september 2020

Verleden week was ik samen met mijn echtgenote in Saksen Anhalt, een nieuwe deelstaat van Duitsland.

Wij Pomologen dachten dat we in Ruinerwold iets bijzonders hadden met een weg met aan beide zijden perenbomen. In Burghessler waar mijn vrouw en ik verbleven, waren de nauwelijks verharde wegen. De bestrating bestond uit betonnen spoorbiels met daartussen cement. Langs alle wegen staan vruchtbomen, hoofdzakelijk peren, hier en daar een appel en een kers. Ik wist niet dat er zoveel perenbomen stonden, dat ontdekte ik later pas. Ik heb zeker 8 verschillende perenrassen gezien. Het adres waar we logeerden, was via een kennis tot stand gekomen en men had ze al ingeseind. Binnen het eerste uur was al een diner georganiseerd. Het menu werd Hongaarse bonensoep met peren na.

We reden de naar de Burkersrodarstrasse en zochten de boom op waarvan ik de peren mooi vond. Het leek het meest op Gellerts butterbirne (Beurré Hardy) stelde ik later vast. Ik raapte de onrijpe peren van de grond op en Giena, mijn vrouw, een paar mooie. Over het eten zal ik het niet hebben,

want het gaat over peren. We schilden de peren. Eén peer was rijp en smaakte uitstekend. Ik heb de peren gekookt en na een kwartier waren ze zacht. Ik heb ze afgemaakt met een port-kaneelsaus en geflambeerd met wodka (het resultaat: verbrande vingers, maar nauwelijks vuur op de peren). De moraal van dit verhaal: Onrijpe handperen kun je prima als dessert gebruiken: ze hebben een beter aroma dan stoofperen en het gerecht is snel klaar.

Ze leken overigens op Beurre Hardy of Gellerts Butterbirne, maar die waren het niet. Ik weet niet welke het wel waren. Ze lijken op Doyenné du Comice. Of te wel het kan van alles zijn ...

